

ζούρλα

ζούρλα, η ουσ. [<ζουρλός + κατάλ. -α], η ζούρλα. **1.** η τρέλα, η παλαβομάρα: «όταν τον πιάνει η ζούρλα, γίνεται άλλος άνθρωπος». **2.** η παράλογη πράξη, το ξεμυάλισμα: «άσε τις ζούρλες και προχώρησε τη δουλειά αργά και συστηματικά || του 'ρθε μεγάλη ζούρλα στα εξήντα του για μια εικοσάρα και διέλυσε την οικογένειά του». **3.** (ειρωνικά) η μεγάλη μανία, το μεγάλο πάθος για κάτι: «η μεγάλη ζούρλα του είναι το υποβρύχιο ψάρεμα || η ζούρλα του είναι τ' αγωνιστικά αυτοκίνητα». **4.** (γενικά) κάθε παράξενη ή εκκεντρική συμπεριφορά: «η ζούρλα του είναι να ντύνεται παρδαλά και να κυκλοφορεί εκεί που συχνάζει κόσμος»·

- γίνεται ζούρλα, επικρατεί αφόρητη, εκνευριστική κατάσταση, ιδίως από πολυκοσμία: «σήμερα, πρώτη μέρα των εκπτώσεων, γινόταν ζούρλα στην αγορά»·

- είναι ζούρλα, βλ. φρ. έχει ζούρλα·

- έχει ζούρλα, είναι ζουρλός, τρελός, παλαβός: «πρόσεχε πώς θα τον συμπεριφερθείς, γιατί έχει ζούρλα ο άνθρωπος»·

- έχει ζούρλα με..., έχει πάθος με...: «ο τάδε έχει ζούρλα με τα σπορ αυτοκίνητα || κάθε Κυριακή είναι στο γήπεδο, γιατί έχει ζούρλα με το ποδόσφαιρο»·

- ζούρλα που τον δέρνει! επιφωνηματική έκφραση για τις ενέργειες ζουρλού ατόμου·

- κάνει ζούρλες, βλ. φρ. κάνει ζουρλαμάρες, λ. [ζουρλαμάρα](#)·

- λέει ζούρλες, βλ. φρ. λέει ζουρλαμάρες, λ. [ζουρλαμάρα](#).